

عنوان مقاله:

مروری سیستماتیک بر مطالعات حوزه اعتماد بین فردی و بهبود کیفیت زندگی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تحقیقات پیشرفته در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهلا عربیان - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، ایران

امیرعلی رجنی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرنند، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

اعتماد بین فردی یکی از گونه های اعتماد در سازمان است که نبود یا کمبود آن در سازمان می تواند پیامدهایی منفی را به دنبال داشته باشد هنگامی که در زندگی زناشویی تعارضات افزایش می یابند، اعتماد بین زوجین شروع به کاستن خواهد کرد و زوج-ها نسبت به یکدیگر تعهد کمتری خواهند داشت در مشکلات ارتباطی زوجین ، نحوه ی مقابله ی زوجین با هیجانات شان که در طول رابطه ظاهر میشوند، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است یکی از مهمترین عوامل تاثیرگذار بر افزایش کیفیت روابط زناشویی در رابطه است . اعتماد بین فردی : اعتماد، به میزان آسیب پذیری تمایلات و اشتیاق یک طرف تعامل به اقدامات طرف مقابل بدون در نظر گرفتن توانایی کنترل و نظارتی که فرد بر طرف مقابل دارد، گفته می شود. اعتماد شامل سه بعد اعتماد مبتنی بر شناخت ، اعتماد مبتنی بر تاثیر و گرایش به اعتماد است .بهبود کیفیت زندگی : کیفیت زندگی زناشویی را به عنوان موفقیت و عملکرد یک ازدواج توصیف کرده اند. لذا این پژوهش به مرور سیستماتیک حوزه اعتماد بین فردی وبهبود کیفیت زندگی می پردازد.

کلمات کلیدی:

اعتماد بین فردی ، بهبود کیفیت زندگی ، روابط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1667711>

